

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO ZÁPADOČESKOU OBLAST

Husova 2727/10, pošt. př. 273, 305 73 Plzeň

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

PRÁVNÍ MOCI dne **20. 12. 2016** a je
VYKONATELNÉ dne **5. 1. 2017**

Český telekomunikační úřad
Odbor pro západočeskou oblast dne **5.1.2017**

Číslo jednací
ČTÚ-48 745/2016-634/III. vyř. - HaM

Plzeň
18.11.2016

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele **O2 Czech Republic a.s., IČO 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Michle, 14000 Praha 4 (dále jen "navrhovatel")**, zn. 2014029200, se vyhovuje a odpůrce, kterým je [REDACTED], nar. [REDACTED] trvalým pobyt [REDACTED] (dále jen "odpůrce"), je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 6 664,29 Kč a příslušenství za

číslo [REDACTED]

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
8.7.2013 — 7.8.2013	2 661,24	8,05	2.2.2016 — do zaplacení
8.8.2013 — 7.9.2013	1 757,04	8,05	2.2.2016 — do zaplacení
8.10.2013 — 7.11.2013	649,01	8,05	2.2.2016 — do zaplacení
8.11.2013 — 7.12.2013	830,54	8,05	2.2.2016 — do zaplacení
8.12.2013 — 7.1.2014	649,01	8,05	2.2.2016 — do zaplacení
8.1.2014 — 7.2.2014	117,45	8,05	2.2.2016 — do zaplacení

to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 0500114004/2700, pod variabilním symbolem [REDACTED].

II. Části návrhu navrhovatele k uložení povinnosti odpůrci uhradit dlužnou cenu za smluvní pokutu vyúčtovanou navrhovatelem dle čl. 13.7 Všeobecných podmínek v celkové výši 2 250,00 Kč, s příslušenstvím

za číslo [REDACTED]

Smluvní pokuta	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
	2 250,00	8,05	2.2.2016 — do zaplacení

se nevyhovuje.

III. Odpůrce je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 177,00 Kč za uhrazený správní poplatek, a to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 0500114004/2700, pod variabilním symbolem [REDACTED].

Odůvodnění:

Dne 17. 5. 2016 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u čísla uvedeného ve výroku.

S účinností od 21. 6. 2014 došlo ke změně obchodní firmy navrhovatele z původní „Telefónica Czech Republic, a.s.“ na „O2 Czech Republic a.s.“ Správní orgán tuto skutečnost ověřil nahlédnutím do výpisu z Obchodního rejstříku tohoto navrhovatele.

K tomuto řízení správní orgán uvádí, že ačkoliv je od 1. 1. 2014 účinný zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle přechodného ustanovení se řídí práva a povinnosti, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 8 914,29 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou:

- kopie účastnické smlouvy
- kopie výpovědi účastnictví
- kopie dodejky
- kopie vyúčtování.

Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že uzavřel s odpůrcem účastnickou smlouvu, její nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky a Ceník služeb. Podle této smlouvy byl navrhovatel povinen poskytovat odpůrci služby podle zvolené tarify a odpůrce byl povinen řádně platit ceny za služby. Součástí smlouvy bylo ustanovení o využití Speciální nabídky, na základě které mohl odpůrce pod podmínkou řádného užívání služeb po sjednanou dobu získat služby (případně zařízení) za zvýhodněných podmínek. Na formuláři je přímo uvedena sjednaná doba závazku, datum aktivace i ujednání o výpočtu smluvní pokuty v případě porušení podmínek smlouvy. Odpůrce nehradil ve lhůtách splatnosti vyúčtování cen za služby, porušil tak smluvní podmínky. Z toho důvodu navrhovatel smlouvu vypověděl a v souladu se smlouvou odpůrci vyúčtoval smluvní pokutu.

Podle § 141 odst. 4 správního řádu vychází ve sporném řízení správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné.

Správní orgán vyznamenal účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 29. 9. 2016 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení a současně jim bylo v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Zásilka byla doručena odpůrci v souladu s příslušnými ustanoveními občanského soudního řádu.

Možnosti nahlédnout do spisového materiálu účastníci řízení nevyužili a před vydáním rozhodnutí nezaslali správnímu orgánu žádné připomínky k předmětné věci.

Po marném uplynutí lhůty stanovené správním orgánem pro nahlédnutí do spisu a seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, přistoupil správní orgán k hodnocení předložených důkazů. Podle § 141 odst. 7 správního řádu správní orgán rozhodnutím ve

sporném řízení návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhoví, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne.

Správní orgán posoudil všechny navrhovatelem předložené důkazní prostředky. Odpůrce, jako telefonní účastník uzavřel s navrhovatelem (dále také „poskytovatel telekomunikační služby“) dne 14. 5. 2013 účastnickou smlouvu k předmětnému telefonnímu číslu (dále jen „účastnická smlouva“). Na základě této smlouvy byly odpůrci poskytovány sjednané služby.

Součástí smluvního vztahu k předmětné telefonní stanici bylo ustanovení o využití Speciální nabídky. V rámci Speciální nabídky může odpůrce pod podmínkou řádného užívání služeb navrhovatele po sjednanou dobu zakoupit zboží či získat služby za výhodných podmínek. Zároveň se zavázal, že nebude-li využívat služeb navrhovatele po sjednanou dobu, bude povinen uhradit navrhovateli, ve smyslu všeobecných podmínek, smluvní pokutu, vyčíslenou v ceníku speciální nabídky, v tomto případě ve výši 2 250,00 Kč. Protože odpůrce nesplnil podmínky speciální nabídky (svoji vinou nevyužíval služeb navrhovatele po stanovenou dobu), byla mu navrhovatelem vyúčtována uvedená smluvní pokuta.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že dluh uvedený v I. výroku, skutečně vznikl, je nesporný a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán důvodně a správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná, rozhodl tak, jak uvedl v I. výroku tohoto rozhodnutí.

Nezaplacením cen za poskytnuté služby elektronických komunikací ve stanovených lhůtách se dostal odpůrce do prodlení s plněním peněžitého závazku a navrhovatel má právo požadovat kromě zaplacení dlužných cen také úroky z prodlení.

Úhradu úroků z prodlení navrhovatel požaduje od data sepsání návrhu na zahájení správního řízení.

Ohledně úroků z prodlení z pohledávek splatných do 31. 12. 2013 je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění platném do 31. 12. 2013, a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Ohledně úroků z prodlení splatných od 1. 1. 2014 je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 2 nařízení vlády 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, vydaným k provedení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

Dále se správní orgán zabýval smluvní pokutou ve výši 2 250,00 Kč, kterou navrhovatel vyúčtoval podle čl. 13.1 a 13.7 Všeobecných obchodních podmínek a Ceníku základních a volitelných služeb. Správní orgán vzal v potaz i skutečnost, že ujednání o smluvní pokutě bylo uvedeno v těle předmětné smlouvy.

K nároku navrhovatele na úhradu vyúčtované smluvní pokuty správní orgán uvádí následující:

Jak je již výše uvedeno, pro posouzení nároku navrhovatele na zaplacení smluvní pokuty se použijí ustanovení dosavadních právních předpisů (tj. právních předpisů účinných do 31. 12. 2013), v tomto případě zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, resp. i zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 544 odst. 1 občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, platí, že sjednají-li si strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit. Podle § 544 odst. 2 téhož zákona zároveň platí, že smluvní pokutu lze sjednat jen písemně a v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení. Z povahy těchto ustanovení vyplývá, že jde o ustanovení, od nichž se nelze odchýlit ve smyslu § 2 odst. 3 občanského zákoníku, jedná se tedy o ustanovení kogentní. Podle § 37 odst. 1 občanského zákoníku musí být právní úkon učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, jinak je neplatný.

V ujednání, na které navrhovatel odkazuje, je smluvní pokuta sjednána následovně: *„Pokud poruším povinnost dle smluvních podmínek (v této specifikaci, Ceníku, PP nebo VP) zavazují se uhradit poskytovateli smluvní pokutu. Smluvní pokuta je stanovena v Ceníku.*

V případě tarifu FREE činí smluvní pokuta 250 Kč a zbytku měsíců do konce závazku.....“.

Má-li být závazek k zaplacení smluvní pokuty sjednán platně, musí z ujednání o smluvní pokutě jednoznačně vyplývat, splnění jaké konkrétní povinnosti je tímto institutem zajištěno, to znamená, při porušení které konkrétní povinnosti vzniká nárok na zaplacení smluvní pokuty. Povinnost zajištěná smluvní pokutou projednávaná v tomto případě, tj.: *„Zavazují se nepřetržitě využívat služby O2 a řádně a včas za ně platit po dobu trvání závazku.“*, není dostatečně specifikována. Tato specifikace zachycuje pouze smluvní povinnost odpůrce, ale smluvní pokuta na ni není přímo navázána. Ze znění ujednání o smluvní pokutě plyne, že se vztahuje ke všem povinnostem odpůrce zakotveným ve specifikaci, ceníku, provozních podmínkách nebo všeobecných podmínkách. Povinnost užívat služby a řádně a včas za ně platit je tak pouze jednou z nich. Jestliže navrhovatel požaduje uhrazení smluvní pokuty v případě porušení smluvní povinnosti dle smluvních podmínek, pak takové ujednání považuje správní orgán za neurčité, a to z důvodu absence určení konkrétní smluvní povinnosti zajištěné smluvní pokutou. Ujednání o smluvní pokutě obsažené ve specifikaci a ve všeobecných podmínkách, které blíže specifikují podmínky vzniku nároku, tvoří natolik propojený celek, že neplatnost části ujednání musí nutně způsobit neplatnost celku.

Následující odstavec se použije pouze pro spotřebitele

Správní orgán dále konstatuje, že z návrhu a také z vyúčtování smluvní pokuty plyne, že navrhovatel za součást ujednání o smluvní pokutě pokládá i čl. 13 všeobecných podmínek. K tomuto však správní orgán odkazuje na nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11, ve kterém se Ústavní soud v čl. 33 vyjádřil, že *„... v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nýbrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (listiny, na níž spotřebitel připojuje svůj podpis)“*. Všeobecné obchodní podmínky mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nemají sloužit k tomu, aby do nich byla zařazena nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (tj. pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozorností spotřebitele nejspíše uniknou. Dle názoru Ústavního soudu má být text spotřebitelské smlouvy (zejména formulářové) dostatečně čitelný a srozumitelný pro průměrného spotřebitele, musí být přehledný, logicky uspořádaný, psaný dostatečně velkým písmem a důležitá ujednání se nesmějí nacházet v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného. Ujednáním, které této vyřčené zásadě odporují, nemůže být přiznána právní ochrana.

Ujednání o smluvní pokutě nelze pokládat za dostatečně určité, rovněž dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 3. 2012, sp. zn. 23 Cdo 4281/2011, ve kterém Nejvyšší soud uvedl následující: *„.....smyslem a účelem smluvní pokuty je zajištění splnění povinností, jež jsou obsahem závazků. Nezbytnou součástí ujednání o smluvní pokutě je zcela přesné a určité označení povinností, při jejímž nesplnění vznikne právo na smluvní pokutu.“* V další pasáži rozhodnutí poté navazuje: *„Z pohledu výše uvedeného je zřejmé, že soudy rozhodly v souladu s hmotným právem a dosavadní judikaturou, jestliže dovodily neurčitost ujednání o smluvní pokutě, která měla podle čl. 5.5. Všeobecných smluvních podmínek zajišťovat porušení všech smluvních povinností.“* Uvedené tvrzení Nejvyššího soudu blíže konkretizuje

následovně, když uvádí, že „.....smluvní pokuta je zajišťovací institut, který zajišťuje splnění určité smluvní povinnosti. Není-li určena konkrétní povinnost zajištěná smluvní pokutou, nelze pak posoudit její přiměřenost k porušení dané povinnosti. Při posouzení výše přiměřenosti smluvní pokuty je rozhodná doba sjednání dohody o smluvní pokutě a posouzení přiměřenosti výše smluvní pokuty ke konkrétní povinnosti, a nikoliv až následně při porušení konkrétní povinnosti. Z tohoto důvodu sjednání výše smluvní pokuty pro porušení jakékoliv smluvní povinnosti je neurčité, neboť z tohoto ujednání nelze posoudit přiměřenost výše smluvní pokuty.“.

Správní orgán po přezkoumání obsahových náležitostí ujednání v dokumentech, s nimiž vyslovil odpůrce souhlas (tj. v dokumentech, které odpůrce opatřil svým podpisem), dospěl k závěru, že ujednání o smluvní pokutě je neurčité, neboť tento nárok není dostatečně určitým způsobem vyjádřen (stanoven). Navíc stanovení povinností, za jejichž porušení je odpůrce v postavení spotřebitele sankcionován, je roztrženo v několikero smluvních dokumentech, což rovněž nekoresponduje s nálezem Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11.

Předmětné ujednání považuje správní orgán za neurčité též s ohledem na neurčité stanovení počátku doby, od které lze smluvní pokutu účtovat (je stanoveno pouze „do kdy“). Jak speciální nabídka, tak všeobecné podmínky stanoví značné množství podmínek a povinností pro účastníka smlouvy, přičemž jejich důležitost (a tím i závažnost jejich porušení) je rozdílná a navíc ne u každé povinnosti či podmínky je možné určit, kdy došlo k jejímu porušení. To, že lze u dílčích porušení povinností tuto dobu více či méně logicky dovozovat, není podstatné. Smluvní ujednání musí být natolik určité, aby dávalo jasnou odpověď o obsahu práv a povinností účastníků smluvního vztahu bez toho, aby byl jejich výklad předmětem otevřené diskuse, či dokonce jako v tomto případě, aby příslušná odpověď ze smlouvy vůbec nevyplývala.

Požadavku navrhovatele na zaplacení uvedené smluvní pokuty se proto, s ohledem na shora přijaté právní závěry, v daném sporném správním řízení nevyhovuje, neboť tento nárok není po právu (právo na něj nevzniklo), a proto správní orgán v této části návrh navrhovatele zamítl tak, jak je uvedeno ve II. výroku tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem uplatněné smluvní pokuty nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení.

Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek.

Správní poplatek byl vyměřen podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), a to ve výši 357,00 Kč.

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl v řízení pouze částečný úspěch, a to ve výši 74,76 % sporné částky, byly navrhovateli přiznány ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náklady odpovídající rozdílu mezi jeho úspěchem a úspěchem odpůrce, tj. ve výši 49,52 % jeho účelně vynaložených nákladů. Správní orgán tak navrhovateli přiznal náklady za uhrazený správní poplatek ve výši 177,00 Kč. Správní orgán na základě výše uvedeného rozhodl o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve III. výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro západočeskou oblast, poštovní přihrádka 273, 305 73 Plzeň, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Bc. Marie Havlíčková v. r.
vrchní referent

Otisk úředního razítka

Za správnost: Bc. Marie Havlíčková, 5. 1. 2017

Vypraveno dne: 18. 11. 2016